

Op zoek naar het geheim van de liefde.

Een vrouwelijke centaur galoppeert door het woud, bemerkt mijn aanwezigheid en stopt. Ze kijkt mijn richting uit en in een draffe komt ze op me af. Een beetje verward kijkt ze me aan. Boven op een onderdeel van een beeldhouwwerk zit ik aan overblijfselen van een ruïne dat ooit wel eens een tempel moet zijn geweest. Ik zit wat lager en kijk omhoog.

"Wie ben jij," vraagt ze?

"Karel," antwoord ik.

Schaamteloos staat ze enkele meters voor me met niets van kleding niets bedekkend. Een prachtig vrouwenlichaam met lange haren boven op een romp van een wit paard.

"En jij?"

"Carina." "Waar kom je vandaan?"

"Westerse cultuur."

"Wat zoek je in het rijk der mythologie?"

"Ben op zoek naar een Godin."

"Hebben jullie dan geen Godinnen in die westerse cultuur van jullie?"

"Neen, wij hebben maar één God en dan is het nog een oude man met een lange baard."

"Een Godin, ja, zo hebben we er veel, zoek je één bepaalde?"

"De Godin van de liefde."

"Aphrodite?"

"Aphrodite ja, weet jij waar ik ze vinden kan?"

"Waarom zoek je haar?"

"Beetje informatie vragen over de liefde."

"Aphrodite heeft verschillende verschijningsvormen en namen." "Bovendien bekleedt ze ook verschillende postjes." "Ze is Godin van de liefde, Godin van de schoonheid en Godin van de vruchtbaarheid."

"Interesseert mij allemaal hoor." "Als ik haar geheimen kan ontfrutselen kan ik fantaseren in schoonheid, groeit mijn fantasie tot werkelijkheid en wordt ervan gehouden."

Ze passeert me links en trappelt de ruïne in.

"Dit was haar tempel, hier werd ze vereerd."

Ik spring recht van mijn zitpositie en wandel samen met haar in de ruïne.

"Ja, zover was ik ook al." "Ik ben naar hier gekomen in de hoop haar hier te vinden maar kijk wat er van over blijft."

"Zo is het de hele mythologie vergaan." "De moderne mens is meer geïnteresseerd aan internet, GSM en games dan aan zijn godendom." "Niemand die weet waar de Goden naar toe zijn."

"Bedoel je dat ik de hele reis voor niets gemaakt heb?"

"Ik vrees van wel ja."

Ze wendt zich van me af, trappelt wat in het rond en kijkt eens diep in het bos.

"Kom, spring op mijn rug, ik breng je naar Cheiron."

Een beetje beschaamd wijs ik naar een flinke blok steen die op de grond ligt met de bedoeling dat ze ernaast komt staan. Een vijftiger springt niet meer op een paard als een twintiger. Laat dat paard nu nog voor de helft een vrouw zijn ook nog.

In galop vertrekt ze met mij op haar rug. Dit is erger dan op de kermis. Waar hou ik me vast. Met twee handen hou ik haar lende vast maar haar lange haren wapperen in mijn gezicht. Met één hand probeer ik mij te bevrijden van dat gekietel als ze plots een vrij scherpe bocht naar links maakt en ik als een projectiel rechtdoor gelanceerd word. Pardoes knal ik tegen de grond.

Triomfantelijk komt ze glimlachend terug getrappeld, buigt zich voorover en reikt me haar hand.

"Blij dat je een vent van je hebt afgeschut?"

"Blijkbaar heb je nog nooit een vrouw bereden?"

"Toch wel, maar niet op deze manier." "Een zadel zou handig zijn."

"Ik word niet graag met iets opgezadeld."

"Gelijk heb je, ik ook niet."

Ik zoek een geschikt opstapje en kruip opnieuw op haar rug. Van haar lange haren maakt ze een paardenstaart en neemt die in één hand vast vooraan op haar borst. Ze stapt nu rustig verder.

"Wie is Cheiron?"

"Een oude wijze centaur, leeft als kluizenaar."

"Met een lange baard?"

"Juist ja."

Net zoals onze God, terug van af dus.

In de verte hoor ik snel naderend hoefgetrappel, draai mij naar de richting waar het geluid vandaan komt en bemerk een eenhoorn die onze richting draaft.

"Carina, Carina, jij rijdt met een mens op je rug."

"Heb hem ontmoet aan de tempel van Aphrodite, ik breng hem naar Cheiron."

"Waarom?"

"De mens zoekt naar het geheim van de liefde."

"Ga je daarvoor naar een oude kluizenaar?"

"Cheiron is een zeer wijs man, hij zal beslist wel kunnen helpen."

"Ik ga met jullie mee, het geheim van de liefde interesseert mij ook."

Als een toerist te paard doe ik aan site-seeing. Prachtig sprookjesachtig landschap, betoverde bomen en mythologische rotsformaties. Plots vliegt er iets aan mijn neus voorbij. Onderzoekend kijk ik rond wat het was.

"Een mens, een mens," hoor ik langs alle kanten gefluisterd.

Zoef, zoef, er vliegt van alles rond mij maar het gaat zo snel dat ik niet kan zien wat het is.

"Jij bent een mens," hoor ik links van me.

Ik draai mijn hoofd. Ter hoogte van mijn schouder, een metertje van mij hangt een heel klein vrouwtje in de lucht te zweven. Haar vleugeltjes gaan zo snel dat ze als een kolibrie, pal in de lucht blijft hangen.

"Ja, en jij?"

"Wij zijn elfjes," hoor ik rechts van me.

Daar hangt er een tweede, en een derde, een vierde, langs alle kanten word ik omringd door vliegende vrouwwezentjes.

Twee elfjes vliegen naar mijn hoedje en ik voel ze die aan de rand van mijn kop trekken. Snel druk ik met mijn twee handen mijn hoed tegen mijn kop.

"Meisjes, meisjes, het is niet dat jullie geen kleding kennen dat ik hier half naakt te paard moet zitten hoor."

"Hoe kom jij als mens hier terecht?"

"Door flink door te fantaseren en te dromen."

"Hoe ga je weer terug naar mensenland?"

"Als ik geld boven liefde stel word ik zo terug gezogen."

Carina stopt en ik laat me van haar rug glijden. De elfjes zijn erg speels, ééntje zit op mijn schouder, twee op de rand van mijn hoed en verschillende zweven rond mij, Carina en de eenhoorn.

"Wat kom je in het rijk der mythologie doen?"

"Ik ben gekomen voor de Godin van de liefde, ik wil haar geheim kennen."

"Goden praten in raadsels, daar kom je geen stap mee vooruit."

"Is dat zo?" "Ben nog nooit een God tegen gekomen, zou het niet weten."

"Daar ben je nu te laat voor, de goden zijn allemaal vervangen door helden, topsporters en media figuren."

Onderzoekend wandel ik benieuwd rond in het elfenbos. De bomen zijn echt betoverd, het lijkt wel of ze leven. Als vogeltjes fladderen er overal elfjes rond. Op een dikke tak, iets boven mij, trippelen enkele elfjes frivool de richting mee die ik uit ga. Op het einde van de tak gekomen springen ze in de lucht en fladderen naar een volgende tak. Enkele elfjes rijden mee op de rug van de centaur en de eenhoorn. Duidelijk dat ze niet gewoon zijn een mens op bezoek te krijgen.

"Mogen we met jullie mee naar Cheiron?"

"Ja, natuurlijk, ik hou van jullie gezelschap."

Ik wil terug op de rug van Carina kruipen en zoek een geschikte opstapplaats. Gegiechel langs alle kanten van de elfjes doen mij in verlegenheid kruipen. Kan er ook niet aan doen hoor meisjes, de rug van dat paardenvrouwke is zo

hoog als mijn schouders.

Een boom buigt een dikke tak naast Carina, uitnodigend wachtend om erop te stappen. De tak hijst mij omhoog en ik kruip op haar rug. Met vliegende elfjes rond ons, één op mijn schouder en één op mijn hoed zetten we onze reis verder.

Het laatste deel van onze reis is een flink stuk bergop. De grot waar Cheiron in woont ligt op een hoger gelegen plateau. Aan de ingang van de grot gekomen staat hij ons op te wachten.

"Carina, je weet dat ik erg aan mijn solitair leven gehecht ben." "Waarom breng je de mens tot mij?"

"Grootvader, de mens heeft jouw wijze raad nodig." "Hij zoekt het geheim van de liefde."

De elfjes zijn geland en zitten op de rug van de eenhoorn of overal ergens op mij en Carina. Cheiron ziet er echt heel oud uit. Zijn witte baard is zo lang dat die tot op de grond hangt. Met een beetje dreigende houding stapt hij rond ons groepje. Ik laat me op de grond zakken, zo boven op de rug van zijn kleindochter zitten voelt niet echt respectvol aan. Ondanks zijn hoge leeftijd is hij toch nog een kop groter dan Carina en staat nu voor mij.

"Als je het geheim van de liefde ontsluit, wat ga je er dan mee doen?"

"Dan ga ik naar huis en vertel het aan iedereen."

"Dat is erg dom van je."

Hij wendt zich af, draait zijn paardenstaart naar me en tuurt in de verte.

Dom van me? Waarom is dat dom van me? Zoveel mensen verlangen naar liefde, als ik het geheim ontdek heb wil ik het van de daken schreeuwen.

Hij draait zich om en spreekt me opnieuw aan.

"De mensheid is aan liefde niet geïnteresseerd." "Er wordt geen krant verkocht tenzij die vol ellende staat." "Een film kent geen succes als er geen bloed, intriges of ontrouw in voorkomt." "Je zal de zoveelste sekte leider of goeroe worden met een schare volgelingen die jou verafgoden." "De rest van de wereld zal je kruisigen." "Liefde ligt voor iedereen binnen handbereik, als je oprecht naar liefde verlangt zal het zich aan jou openbaren." "Er zijn er al zoveel jou voorgegaan, doe zoals hun, zwijg erover en neem het mee in je graf."